

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010129
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010129.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému J. A., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom T. I. XXX, okres R., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. d), 139 odsek 1 písm. c), 127 odsek 5 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 05. novembra 2020, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. septembra 2020 pod sp. zn. 1T/47/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. septembra 2020 pod sp. zn. 1T/47/2020, na podklade podanej obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 23. júla 2020 pod č. k. Pv 201/2019/3305-28 bol obžalovaný J. A., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. d), 139 odsek 1 písm. c) a 127 odsek 5 Tr. zákona tom skutkovom základe, že

dňa 31.05.2020 v čase okolo 15.00 hod v byte na adrese R., J. XXXX/X, kde spolu s poškodenou, svojou družkou S. T. býva v spoločnej domácnosti, pod vplyvom návykových látok a pri tom ako si poškodená chcela do kuchyne premiestniť posteľ a televízor ju začal fyzicky napádať tak, že ju začal škrtiť a fackať, pritom jej vulgárne nadával, na čo sa ho poškodená opýtala, že či ju chce zabiť, pričom obvinený jej odpovedal, že ju aj tak zabije a fackal ju ďalej, následne sa poškodenej podarilo si ľahnúť na posteľ, kde ju obvinený viackrát kopol do oblasti brucha a ďalej jej vulgárne nadával, čím u poškodenej S. T. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za tento trestný čin bol obžalovaný J. A. odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1, odsek 2 podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, s uložením probačného dohľadu nad obžalovaným počas plynutia určenej skúšobnej doby. Podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona mu bolo uložené aj obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona ako aj povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona obžalovanému bolo uložené aj ochranné opatrenie - ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia - vyhlásenia na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu i prokurátora, napadol odvolaním prokurátor v neprospech obžalovaného čo do výroku o uložení treste, ktorý písomne

odôvodnil tým, že uložený podmienený trest odňatia slobody považuje za neprimerane mierny, vzhľadom k charakteru a závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil ako i k samotnému postoju obžalovaného, ktorý popieral jeho spáchanie. V tejto súvislosti prokurátor v podrobnostiach poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, citoval ustanovenie § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a ďalej uviedol, že výrok o uloženom podmienenom treste odňatia slobody obžalovanému považuje za nesprávny, keďže sa obžalovaný žalovanej trestnej činnosti dopustil voči blízkej osobe - svojej družke, pričom je nevyhnutné prihliadnuť na samotný spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, ktorý svoju družku napadol aj fyzicky, keď ju škrtil, fackal a viackrát ju tiež kopol do oblasti brucha bez zjavného dôvodu. Intenzita jeho útoku bola úmerná aj vo vzťahu k omamným látkam, ktoré obžalovaný predtým požil a okresný súd tieto okolnosti pri ukladaní trestu dostatočne nezohľadnil a ani samotný postoj obžalovaného, ktorý vyhlásil, že sa cíti byť nevinným a svoje konanie ospravedlňoval tým, že konal skratovo a že to bola poškodená, ktorá ho prvá začala napádať a on sa iba bránil a nijako sa jej nevyhrážal, pričom ale jeho obranu vyvrátili vykonané dôkazy. Podľa názoru prokurátora sú argumenty okresného súdu - kladné správy o povesti obžalovaného a z výkonu jeho väzby v prejednávanej trestnej veci irelevantné pre rozhodovanie o treste u obžalovaného. Uložený podmienený trest odňatia slobody obžalovanému, hoci aj s uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním počas určenej skúšobnej doby nezodpovedá podľa názoru prokurátora všetkým rozhodujúcim hľadiskám pre ukládanie trestu a takto uložený trest odňatia slobody nemôže, spolu s jeho výmerou v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť nie len na samotného obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale ani na ostatných členov spoločnosti a nie je ani dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. zákona zrušil napadnutý výrok okresného súdu vo výrokoch o uloženom podmienenom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril tak, že ho považuje v celom rozsahu za nedôvodné, aj z dôvodu, že sa cíti byť nevinným a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedla, že sa stotožňuje s podaným odvolaním podriadeného prokurátora ako aj s jeho písomným odôvodnením a navrhla rozhodnúť spôsobom tam uvedeným.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na všetky okolnosti prejednávaného prípadu aj na tie, ktoré uvádzal vo viacerých písomných podaniach aj vo vzťahu k väzbe obžalovaného. Zdôraznil, že obžalovaný je doposiaľ trestnoprávne bezúhonnou osobou a poukázal tiež na vzájomne dobrý vzťah obžalovaného a poškodenej, ktorý aj naďalej pretrváva, tento bol motívom i toho, že obžalovaný odvolanie zobral späť. Obhajca navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému ešte miernejší trest než mu bol okresným súdom napadnutým rozsudkom uložený a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že si priznáva svoju chybu, pokiaľ ide o incident s poškodenou, nemal sa tak k nej hrubo správať, čo ho bude mrziť po zvyšok svojho života a súčasne sa stotožnil so všetkým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal iba z podnetu podaného odvolania prokurátora obžalovaného v jeho neprospech, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas, keďže obžalovaný odvolanie podané jeho obhajcom v jeho prospech vzal predtým späť napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr.

poriadku a takto zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový okresný súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku a na základe toho dospel potom i k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne, vecne správne, vyčerpávajúco a presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací krajský súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného a k súvisiacemu výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v napadnutom rozsudku, keď krajský súd neakceptoval odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody, nespojeného s jeho bezprostredným výkonom, s jeho podmieneným odložením na určenú skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu. Dôkazy, na ktoré poukázal prvostupňový okresný súd, tvoria ucelený reťazec dôkazov, navzájom sa podporujúce, bez toho aby ich vierohodnosť bola relevantne spochybnená a ktoré odôvodňujú nepochybne vinu obžalovaného J. A. zo spáchania žalovaného skutku, ktorý prvostupňový okresný súd ustálil v napadnutom rozsudku správne a v súlade so závermi vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný, ktorý síce až do predloženia veci krajskému súdu svoju vinu popieral, svojim procesným postojom i svojim verbálnym vyjadrením na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu napokon zmenil takýto svoj postoj, je usvedčovaný zo spáchania žalovaného skutku nielen svedeckou výpoveďou samotnej poškodenej S. T., ale podporne aj ďalšími zabezpečenými a vykonanými dôkazmi znaleckým posudkom znalca J. T. Y. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, fotodokumentáciou utrpených zranení poškodenej v inkriminovanom čase, výsledkom vyšetrenia odobratej vzorky moču obžalovaného na prítomnosť omamnej látky a napokon aj všetkými relevantnými vykonanými listinnými dôkazmi, z nich najmä zápisom o dychovej skúške na prítomnosť požitých omamných látok a lekárskej správy. Závery prvostupňového okresného súdu o tom, ako vyhodnotil svedeckú výpoveď poškodenej S. T., ktorá nevytvrdila celkom konzistentne, si v celom rozsahu osvojil aj krajský súd a preto v podrobnostiach iba na ňu odkazuje. Aj napriek tomu, že sa poškodenej na hlavnom pojednávaní skutočne snažila vypovedať v prospech obžalovaného, ku ktorému stále prechováva hlboké city a istú závislosť na jeho osobe, nemal relevantné pochybnosti o vine obžalovaného tak, ako okresný súd, ani krajský súd a preto usvedčujúce dôkazy sú natoľko presvedčivé a nepochybné, bez opomenutia prihliadnutia na zásadu „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, pre vyslovenie viny obžalovaného J. A. zo spáchania žalovaného skutku. Krajský súd teda nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení prvostupňového súdu a v plnej miere sa stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to vyjadril prvostupňový okresný súd podrobne, resp. detailne v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, pričom odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením prvostupňového okresného súdu v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, aj tu okresný súd rovnako postupoval v súlade so zákonom, keď jeho konanie po právnej stránke správne posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. d), 139 odsek 1 písm. c), 127 odsek 5 Tr. zákona, pretože obžalovaný svojim konaním kumulatívne naplnil všetky štyri formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu prečinu a súčasne bol naplnený aj jeho materiálny korektív v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona s poukazom na všetky splnené zákonné kritéria. Obžalovaný z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti jednoznačne ako dospelý páchatel trestného činu a v konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný bol v inkriminovanom čase nepričetným, či konal v stave zmenšenej príčetnosti. Naplnený bol aj objekt útoku tohto prečinu a naplnená bola jednoznačne aj jeho subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Tr. zákona. Z obsahu žalovaného skutku tak, ako je popísaný v skutkovej časti napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva aj naplnenie objektívnej stránky predmetného prečinu. Krajský súd pokiaľ ide o ešte bližšie odôvodnenie tejto časti napadnutého rozsudku rovnako tak, ako aj v prípade otázky viny, v podrobnostiach odkazuje na vyčerpávajúce a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku. Rozhodnutie prvostupňového okresného súdu a odvolacieho krajského súdu tvoria jednotu a v prípade kvalifikovaného odôvodnenia napadnutého meritórneho rozhodnutia prvostupňového okresného súdu postačuje odkázať na jeho odôvodnenie. Krajský súd dopĺňa, že pokiaľ hodnotenie prvostupňového súdu vykonaných dôkazov a jeho záver o skutkových zisteniach či právne závery nie sú v rozpore so

zákonom a ani v príkrom rozpore so zásadami logického uvažovania a myslenia, aj napriek tomu, že hodnotenie a závery nemusia byť v jednote s vnútorným hodnotením dôkazov a skutkovými a právnymi závermi obžalovaného a jeho obhajoby a preto nemôže ísť a nejde o žiadne pochybenie prvostupňového okresného súdu.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Okresný súd nepochybil, keď dospel k záveru o neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona ani o neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona a správne pritom použil, resp. aplikoval aj ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona. Okresný súd potom tiež správne obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa základnej trestnej sadzby ustanovenia § 360 odsek 2 Tr. zákona (6 mesiacov až 3 roky) a správne potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom ani podľa odvolacieho súdu v posudzovanom prípade u obžalovaného neboli dané žiadne také podstatné, resp. významné skutočnosti, ktoré by mohli u neho viesť k mimoriadnemu zníženiu trestnej sadzby podľa § 39 Tr. zákona pod zákonnú upravenú dolnú hranicu, či prípadne k uloženiu iného, alternatívneho zákonného trestu, s poukazom predovšetkým na závažnejšie skutkové okolnosti. Na druhej strane, neprehliadnuc aj samotný kladný postoj a vzťah poškodenej k obžalovanému v súčasnej dobe, i napriek tomu, že obžalovaný bol po určitú dobu vo výkone väzby, nebol dôvod k tomu, aby bol obžalovanému, ktorý bol doposiaľ bezúhonnou osobou, ukladaný bezpodmienečne trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom. Krajský súd zdôrazňuje, že väzba je procesným a zaisťovacím prostriedkom, pričom iba samotný fakt, že sa započítava jej doba do výkonu trestu odňatia slobody (z hľadiska obmedzenia osobnej slobody obvineného) neznamena obligatórnosť pre ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd v posudzovanom prípade musí uviesť, že trest odňatia slobody, ktorého výkon okresný súd obžalovanému správne podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov), na 18 osemnásť mesiacov, navyše s uložením probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas určenej skúšobnej doby, vrátane uloženého obmedzenia, spočívajúce v zákaze požívať omamné a psychotropné látky a povinnosti zamestnať sa, alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie počas určenej skúšobnej doby, je trestom dostatočným pre naplnenie očakávaného účelu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákon, pričom súčasne vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Takto uloženú trestnoprávnu sankciu vhodne dopĺňa okresným súdom uložené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, ktorého uloženie má relevantnú oporu vo vykonanom znaleckom dokazovaní. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný bude musieť, ak sa chce v budúcnosti vyhnúť výkonu trestu odňatia slobody, adekvátne počas určenej skúšobnej doby preukázať vedenie riadneho života nepáchaním trestnej činnosti a ani priestupkov s navyše úplným splnením podmienok probačného dohľadu, vrátane neporušenia uloženého zákazu a splnenia uloženej povinnosti.

Vzhľadom na uvedené preto krajský súd, neakceptujúc v celom rozsahu odvolacie námietky, s ktorými sa krajský súd dostatočne zaoberal a dal na ne odpoveď v odôvodnení tohto uznesenia, odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného ako nedôvodné, preto podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.